N. 87.

# KURYER LITEWSKI

w WILNIE dnia 2. Listopada V. S. ROKU 1807.

S. PETERSBURG V S. d. 22 pazdziernika. Gubernator woienny Moskiewski G. infanteryi Tutolmin przy nayłaskawszym reskrypcie otrzymał w nadgrodę zasług order S. Andrzeia. Kawaler gardzkiego półku Rotmistrze Czerepow i Lewenwlod zostali Półkownikami. Oświadczono ukontentowanie naywyższe Cesarzewiczowi WX. Konstantynowi za doskonały porządek w koszarach Ułańkiego półku; otrzymali order S. Anny 2 klassy aktualny stanu konsyliarz Jliński, aktualny stanu konsyliarz Pochwisniew, stanu konsyliarz Olsufiew.

Ukaz dany Collegium woiennemu d. 15 lipca o dawaniu pensyi wdowom poległych w boiu albo z ran umarłych Generałów i Officyerów, iakoteż ich dzieciom rozciąga się do wdów i dzieci Officyerów służących na flotcie którzy polegli albotéż z ran umarli podczas ostatniey woyny z Francyą i Turkami. Połączenie rzeki Wołgi z Newą przez Maryinski kanał przychodzi do końca, i nastąpi wraz po zrobieniu ostatniey sluzy, przez co S. Petersburg obficie będzie opatrywany we wszelką żywność i inne porzeby. Jdąca z Bucharyi do Oremburga Karawana opasaną została nad rzeką Sagiza o 400 wiorst od Oreamburga, przez Sułtana Karataią mnieyszey Ordy Kirgiskiey, i ledwie nie stała się ofiarą ich zdrady; lecz rozsądne urządzenie Oremburgskiego Gubernatora woiennego i wysłanie wczesne kommendy woyskowey ocaliły ią bez naymnieyszego uszczerbku, a Karatay z ludem swoim przymuszony został pierzchać w nieprzebyte stepy; ta karawana zkładała się z 110 wielbłądów, które przyniosły 245 iuk towaru.

CONSTANTINOPOL d. 25 września. Muzułmani do starodawnych zwyczaiów ślepo przywiązani, z żalem postrzegać zaczynaią od nieiakiego czasu, że wszystkie ich starania i zabiegi, nadzieie i chęci, są próżne, a rewolucya niedawno tym końcem w rządzie sprawiona. daremną podobno będzie. Naruszenie praw i zwyczaiów dawnych dało buntownikom pozorną przyczynę do złożenia z tronu Selima 3. Wyniesiony po nim Mustafa 4, miał wszystko naprawić; iakoż w pierwiastkach panowania swego przestraszony okropnym upadkiem poprzednika, zniosł wszystkie nowości, sprawców ukarać dopuścił. Mufty, Uhlemowie, wyżsi urzędnicy Monarchii, Jańczarowie, gmin nie cierpiący oświecenia, cieszyli się niezmiernie z tey odmiany, wiedząc zaś że Monarcha nowy nędzne wychowanie odebrał, iako nie umieiący nawet czytać i pisać, nie rozumieli żeby mógł pomyślić kiedy Mustafa 4 o naśladowaniu nieszczęśliwych przykładów Selima.

Stało się iednak inaczey; oświadczył głośno Sułtan chęć przywrócenia na dawny stopień Nizzam Gedid, czyli woysk sposobem Europeyskim utrzymywanych i ćwiczonych, i wezwawszy do siebie Agę Solimana iedną z dywizyi garnizonowych kommenderuiącego, rozkazał onemu zaciągnąć natychmiast korpus żołnierzy regularnych, iakie utrzymywała dawniey Porta, z tą iedynie różnicą, ażeby żołnierze płatni i ćwiczeni na wzór Europeyskich, odzienie narodowe Tureckie zachowali. Prócz potrzeby bronienia państwa w przygodzie, następuiąca okoliczność zkłoniła Mustafę do postępku tak śmiałego.

W połowie sierpnia wyiechawszy za miasto ku brzegowi morskiemu na przechadzkę, spotkał kilkadziesiąt Jańczarów do załogi zamku Fanaraki należących; swawolna ludzi zuchwałych gromada, nie tylko nie oddała Monarsze winney uczciwości, owszem słowy i uczynkami nieprzyzwoitemi przymusiła iego, że żołnierzom na straży będącym przy sobie rozkazał, ażeby nierozsądnych ukarali. Lecz ponieważ Jańczarów było więcey bez porównania, straż Sułtańska pobitą być miała; przecie na pomoc pośpieszyli żołnierze z Tophany; 50 swawolnych śmierć odniosło na boiowisku, inni broń złożyli. W tém zdarzeniu poznał Mustafa, iak naywyższa władza i osoba iego mało iest ceniona, i nie znalazł innego sposobu do utrzymania powagi tronu, i niepodległości potrzebney rządzącemu, nad przywrócenie milicyi regularney. Zyczyć tylko trzeba żeby nowo zacieżny żołnierz dla wierności swoiey i posłuszeństwa nienawistny gminowi, przekonał się lepiey o wielkości powołania swego, niż owi obrońce Selima 3, którzy na upadek Pana oboiętnie poglądali,

Dał ieszcze Mustafa 4 inny dowod, że sam przez się chce panować według przestrogi wziętey od poprzednika, który z tronu zstępuiąc wyznał przed bratem, że nieszczęść iego domowych i narodu publicznych przyczyną było poleganie zupełne na radzie Ministrów. Pierwszy tłómacz Porty X. Suzzo za wyraźnym rozkazem samego Sułtana śmiercią ukarany został, przyczyna nie dobrze wiadoma, słychać tylko, że przeięte zostały listy, które pisał do wodza flotty Angielskiey przed ciaśniną Dardanelską krążącego, i przesyłał przez kommendanta woysk Ottomańskich ciaśniny strzegącego. Ważny zaś urząd pierwszego tłómacza otrzymał X. Callimachi brat byłego Hospodara Multańskiego, który służył długo u Kapitana Baszy.

O flotcie Angielskiey słychać, że wyspę

Tenedos opanowawszy zpaliła miasto, i oddaliła się w strony niewiadome; co tém bardziey uspokoił o troskliwość Turków, którzy spodziewali się widzieć zdobyte Dardanelle i napadnioną powtóre stolicę, im więcey zasmucona była Porta z oddalenia się wielu inżenierow Francuzkich, przez rząd swóy do Włoch i Dalmacyi odwołanych. Głoszą niektórzy, że Sułtan szuka ugody z Brytańnią W; ale ten raz oświadczył, że ta nastąpić nie może przed wyiściem woysk nieprzyiacielskich z Alexandryi; iuż zaś iest wiadomość, iż Anglicy coraz więcey zprowadzaią żołnierza na podbicie Egiptu.

Stan Serwii zastanawia uwagę naszey publiczności; wiadomo że zawieszenie broni iest podpisane; lecz ponieważ w negocyacyach nie uczyniono ieszcze żadney wzmianki o Bośnii, kommendant woysk Tureckich w tym kraiu Hassan Basza nie przestał grozić Chrześcianom, utrzymuiąc iż do niego nie zciąga się bynaymniey umowa na 6 miesięcy zawarta. Ten wodz ma przy sobie 16 t. żołnierza, nie licząc Bośniaków, powiadaią, że naczelnik Czerny końcem zasłonienia własnych granic postanowił naiechać Tureckie.

WIEDEN d. 28 pazdziernika. Zawczora Cesarz powrócił z podróży przedsięwziętey do Stirii, Saltzburga, i Austryi wyższey; podobno wkrótce nastąpi nowa do Budy, dla ostatecznego umówienia się z Stanami Węgierskiemi, i rozwiązania Seymu. D. 22 Magnatowie i deputowani 63 posiedzenie odprawili, na którém zpisano porządnie i na rozdziały podzielono wszystkie uciążliwości, iakich doznaie narod, iakoteż onego prożby i żądania. Na przyszłém posiedzeniu to długie pismo ma być raz ieszcze w stanach czytane, przez Arcy X. Palatina utwierdzone, zapieczętowane, i gońcem przesłane do Wiednia Cesarzowi.

D. 1 pazdziernika mieliśmy w stolicy naszey burzę straszliwą, iakiey nikt z żyiących nie pamięta; rozkoszne ogrody Prater i Augarten ze wszelkich ozdob ogołocone, wszystkie drzewa zkruszone lub wywrócone, wiele domow nie maią okien, kominów, dachu, naymocnieysze nawet budowle szkodę poniosły, między innemi wieża kościoła S. Stefana. Strata kilka millionów złot. ryńs. przenosi.

Winobranie po wszystkich prowincyach Austryackich, mianowicie w Węgrzech zkończyło się naypomyślniey; tu przy końcu suche iagody dość tanie były; mówić nie trzeba, że w roku teraznieyszym doświadczyli po wielu mieyscach obywatele, co się im nie raz przydarzyło w innych latach, o naczynia trudniey było niż wino.

Cesarz w Gallicyi fundował nową Dyecezyą pod imieniem Tarnowskiey; składa się z Cyrkułów Myślenickiego, Bochni, Sandecza, Tarnowa, etc.

Podczas ostatniey woyny Francuzkiey, rzemieślnika tuteyszego żona Bertken usługiwała chorym i ranionym żołnierzom Austryackim i zprzymierzonym, których nawet maiątkiem własnym wspierała, dopóki sama z familią i czeladzią nie wpadła w chorobę zaraźliwą. Przez lat dwie ten postępek chwalebny zostawał w utaieniu, rozgłosili wszystko żołnierze, niewiasty oney dobroczynnością ratowani od śmierci. Tym sposobem uwiadomiony o wszystkiém Cesarz, w nadgrodę wydatku łożonego wyliczyć kazał ze skarbu tysiąc złotych ryńskich; ażeby zaś innych obywatelów maiętnieyszych do naśladowania tak wspaniałego czynu zachęcił, teyże kobiecie medal większy złoty na złotym łancuchu darował.

LONDYN. d. 2 Pazdziernika. Congreve wynalazca ogniów sztucznych, które łatwo roznoszą pożar, był iak wiadomo użyty w oblężeniu i bombardowaniu Coppenhagi. Powracaiąc ztamtąd z wielo innemi statkami przewozowemi d. 30 września blizki był zguby; niedaleko brzegu Hollenderskiego potkała flottę burza; sam tylko Congreve zawinoł do portu, inne okręta w liczbie 36 nie słychać kędy się obróciły; między niemi znaydowało się kilka Duńskich, które z Indyi zachodniey kawą, cukrem, tabaką i bawełną ładowne do Sundu płynąc, na rozkaz Admirała Gambier zostały przytrzymane.

Pisma tuteysze milczą dawno o Generale Miranda; że rząd Angielski żadney pomocy nie chciał dać temu człowiekowi na założenie Monarchii Columbiiskiey, twierdzą statecznie Amerykanie, i dowodzą, że ten człowiek, który niedawno ieszcze zamyślał być panem nowego świata, opuszczony od stronników, od przyiacioł zapomniany, gdy iuż stracił maiątek cały i przyszedł do ostatniego ubóstwa, nie znayduiąc innego sposobu życia, postanowił resztę wieku przepędzić w utaieniu, przebrał się więc w odzienie Murzyńskie, i w plantacyi cukrowey na wyspie Portoricco służbę przyioł.

Wątpić trzeba, żeby Miranda chciał oddać się dobrowolnie w moc swoich nieprzyiacioł, albo też Hiszpani zwłaszcza wiedzieć łatwo mogący o schronieniu, pozwolili Generałowi spokoynie mieszkać.

Milczy rząd ieszcze o obrótach flotty naszey Admirał Collingwood oddalaiąc się z Malty do brzegów Tureckich, zabrał z sobą okręta Ocean, Queen od 98 armat, Maltha, Canopus od 84 Montague, Repulse, Kent od 74, i 3 fregaty; do tey eskadry przydawszy drugą, która dawniey przechodziła ciaśninę Dardanelską z Admirałem Duckworth, i statki woienne które GL. Fraser wysadziły na brzeg Egiptski, Angielska potęga w tey stronie przechodzi żaglów 30. Powiększy się bardziey ieszcze, gdy iedna z eskadr nowo uzbroionych zaniesie do Alexandryi nowe woysko na podbicie Egiptu przeznaczone.

Na stępca tronu i brat iego X. Sussex przedsięwzieli podróż do Glocester, gdzie im obrządkiem uroczystym obywatelskie prawo ma być ofiarowane. Kapitani okrętowi Hood i Keats otrzymali rangę Kontr Admirałów. Nie sam tylko Lord Malmesbury, miewa codzienne roz-

mowy z Królem i Ministrem; Lord S. Helene często iest na radę wzywany; przeto nie upada zupełnie pogłoska o taiemney negocyacyi z Francyą, która chociaż iest trudna, niepodobną nazwać się nie może. Słychać, iż Jenkinson brat Lorda Hawkesbury powracaiąc z Wiednia w Hollandyi poymany został i przytrzymany.

Ostatnia nawałność niezmierne szkody przyniosła handlowi naszemu, uczuły iey skutek nawet okręta w portach stoiące, naywięcey w Chatham. Jak tylko ucichła, wraz ruszyły z Deal statki liczne, na których Admiralicya do Sundu posyła żywność i ammunicyą dla woysk naszych i flotty; albowiem rzecz iest nie wątpliwa, że Gambier i Catchart nie rychło ustąpią z Coppenhagi. Cała Brytańnia W. mianowicie zaś mieszkańce nadbrzeżni wyglądaią niecierpliwie powrótu zwycięzkiey flotty, wyrachowano że zkładać się będzie naymniey z 400 żaglów Angielskich i Duńskich.

Lord Catchart zachorował. G. Baird w rękę iest postrzelony w czasie oblężenia. Brytańnia W. w tym czasie utraciła dwóch mężów zasłużonych; pierwszy umarł Margrabia Townshend woysk Angielskich Feld Marszałek; naypamiętnieyszy w całém życiu iego rycerskiém był przypadek, że w bitwie r. 1759 stoczoney z Francuzami pod Quebeck zastąpił ranionego śmiertelnie G. Wolf, a po śmierci iego dobył pomienioną Canady stolicę. Drugi iest Watson Maire Londynu; ten r. 1748 stracił nogę w bitwie pod Havaną, był kommissarzem w obozach G. Wolf, Carlen, i X. d'Yorck w Niderlandzie, Reprezentantem stolicy w Parlamencie, banku Dyrektorem.

Flottą Bresteński port zamykaiącą dziś kommenderuie Admirał Strachan; ten w czasie krótkim dwakroć musiał do Torbay uprowadzać od brzegu nieprzyiacielskiego flottę nawałnościami zkołataną; na okręt Bellerophon od 74 armat, zpadł piorun, i 10 ludzi zabił albo ranił.

Powtórnemu zaięciu miasta Buenos Ayrés po kapitulacyi podpisaney nikt u nas nie wierzy, zwłaszcza po odebranym raporcie nowym od G. Whitelocke; ten wodz donosi Ministrom, że d. 28 lipca wszyscy Anglicy na wyprawę nieszczęśliwą użyci powrócili do Montevideo, gdzie ieszcze przez czas nieiaki zostać mogą; część znaczną ieńców odesłał według obietnicy Liniers, których miał przy sobie, innych wgłąb kraiu zaprowadzonych odesłać rychley przyrzekł. To zdarzenie iest osobliwsze, iż gdy wodzowie Angielscy do Montevideo wkraczali, tegoż czasu na rzekę Plata przybywał posiłek dla nich z Europy; żałuią niektórzy że się zpoźnił, rozumieiąc iż regiment ieden do tylu innych przydany, mógł wielką przynieść odmianę. Cokolwiek było G. Whitelocke oskarżaią powszechnie wszyscy; rząd słuchaiąc głosu ludu rozkazał onemu stawać i usprawiedliwić się przed sądem woyskowym. Wątpić trzeba żebyśmy wyprawę przedsięwziąć mieli do Madery i Brezylii; to pewna że podzisdzień Admirał Drury, i G. Stewart z portu Irlandzkiego Cork nie wyszli; ponieważ dotąd niewiadomo, co uczyni Regent Portugalski, Francuzkie lub nasze przymierze obieraiąc.

Niedawno zabawny zdarzył się u nas przypadek Kapitan okrętu Duńskiego maiąc przy sobie maytków kilku przychodzi do kupca broń przedaiącego, i zabrawszy wiele wyborney strzelby, szpad, pistoletów gwałtem, oddala się spokoynie. Patrzał na to lud zgromadzony na ulicy, a dowiedziawszy się od kupca zkrzywdzonego, o dopełnionym rabunku, zatrzymuie Duńczyków, i przed policyą stawi; gdzie zapytany Kapitan o przyczynę postępku takiego: Królowi moiemu odpowie, gdy nie myślił o woynie, zabraliście flottę i morskie ammunicye, ażeby snadź przeciwko wam ich nie użył; widzieliśmy w Londynie ten skład broni, a rozumieiąc iż kiedykolwiek może przeciw nam służyć, zabieramy. Nie przestała na tey wymówce policya, i daley śledząc dociekła, że Duńczycy przed napadnieniem owego sklepu zakład stawili, iż się uda podobne przedsięwzięcie. Tu każdy sobie na pamięć przywiedzie, co Alexander W. słyszał od wodza okrętu zboieckiego, i Karol 12 od Szwedzkiego żołnierza w Saxonii.

Monroe bawi dotąd u nas; podchlebiamy sobie, iż niesie Prezydentowi Jefferson nowy od Ministrow naszych podany proiekt do ugody, Canning, i Percival których powszechnie być rozumieią sprawcami wyprawy do Sundu, mieli iemu oświadczyć, że Brytańnia W w żadnym przypadku nie zrzecze się prawa przetrząsania statków oboiętnych po wszystkich morzach, zatrzymywania onych i konfiskaty. iakoteż zabierania ludzi; bo inaczey czyniąc zrzekałaby się nad Oceanem naywyższey władzy. Amerykanie inaczey o tym sądzą. Jeżeli Rpta mówią, do Anglii pełnomocników posłała nie przeto zrzekała się przyrodzonego prawa bronienia swoich okrętów, które pod iey flagą żeglować zwykły. Monroe i Pinckney prosić o uznanie prawa tego nie będą Anglików; to nie zgadza się z honorem i udzielnością narodu; lecz domagać się posłowie maią iedynie ażeby zadośćuczynienie zupełne i głośne Amerykanom dano za mordy dokonane ich ziomkow na własnych okrętach, i zabieranie gwałtowne do służby obcey Amerykanow rodowitych. Jeśli tak było, zapewne woyna iest nieuchronna, konieczna i blizka.

Rząd nasz dwie ustawy ogłosił; pierwsza nakazuie wszystkim bez wyłączenia cudzoziemcom stawać przed urzędem, i obiawić przyczyny swoiego w Anglii mieszkania; ktoby tego nie uczynił alboteż nie dał sprawiedliwey, niebawiąc wyprowadzony będzie z kraiu. Druga ustawa iest, ażeby odtąd wyspa Curassao w Indyi zachodniey na Hollendrach zdobyta składem i zbroiownią była naszą; tam Woyska z Europy wysłane ku obronie cukrowych osad udawać się maią; i czas nieiaki przebywać, dla oswoienia się z powietrzem nowém; ponieważ doświadczono, że Curassao ze wszystkich wysp ma nayzdrowsze, i tém iest prawie w Indyi zachodniey, czém Montpellier we Francyi.

Siostra Jerzego 3, matka Xiężny Gallii wdowa Brunświcka przy córce swoiey do zgonu mieszkać postanowiła; obywatele stolicy przez

wielu innych miast przednieyszych Królestwa deputatów przysłali ciesząc tę panią w straszliwym upadku iey domu. Do pochwał zmarłego Margrabi Townshend dwie okoliczności przydać trzeba; naprzód, że w bitwie r. 1745 przegraney pod Fontenoy on prowadził sławną kolumnę Angielską, którą ledwie Maurycy de Saxe pokonał; powtóre że zasiadaiąc w Parlamencie pierwszy doradził ustanowienie milicyi, która dziś gruntem iest potęgi lądowey narodu naszego.

KROLEWIEC d. 27 w Memlu wyszło następuiące ogłoszenie przez Ministra Goltz podpisane. Zaraz po traktacie w Tylży podpisanym biegać zaczęły po świecie pogłoski rozmaite o związkach politycznych państwa Pruskiego, których celem było poróżnienie Mocarstw poiednanych, i podanie w podeyrzenie Fryderyka 4. Trudno iest wszystkie te powieści zebrać i zbiiać, milczałby teraz nawet rząd o nich, gdyby nakoniec nieodważono się rozgłaszać umowy niby nowo zawartey, między Prusami i Anglią, która pozwolić miała statkom Angielskim wolnego zawiania do portow Pruskich. Król ią ogłasza za zmyśloną, i na pokazanie iż wiernie dochował z Francyą traktat, przypomina, co o zamknięciu portow swoich Anglikom dwakroć postanowił i ogłosił. Przeto publiczność podobnym wieściom nie powinna wierzyć.

Wiadomości odebrane z Berlina znać daią, że Marszałek Victor Gubernator stolicy często odwiedza X. Ferdynanda brata W. Fryderyka, zkąd wniosek iż nieporozumienia zachodzące między Francyą i Prussami ustały; tenże wodz miał donieść oycu o blizkim powrócie syna X. Augusta z niewoli; ten sam ieszcze przywrócił Feld Marszałkowi Moellendorf straż honorową. O ustąpieniu Francuzów z Monarchii Pruskiey nic pewnego; gwardya iuż będąca w Hannowerze, zkąd ku Renowi ruszała, nagle odebrała rozkaz na mieyscu zostać do niezamierzonego czasu. Domyślamy się że interessa Duńskie odmianę sprawiły. Brune z Stralsundu wyiechał do Paryża. Soult z korpusami swemi znayduie się w okolicach Elbląga i Braunsberga; w pierwszém mieście zgromadzili się kommissarze Francuzcy, Pruscy, Sascy i Gdańscy dla wyznaczenia Gdańskich granic.

O chorobach panuiących w kraiu i powszechném niedostatku, zawieszeniu handlu nic nie mówiemy; nie podobno wyobrazić sobie, do iakiey nędzy kray przyszedł tak niedawno kwitnący. Uwolnienie od służby wielu razem gabinetowych Ministrów zastanowiło uwagę naszą; żaden pensyi nie otrzymał, przeciw dawnemu zwyczaiowi; co zatrwożyło wielu innych urzędników cywilnych, którzy bez mieysca zostali. Woyskowi nawet nie są od troski wolnemi Proiekt do utrzymania na przyszłość 150 t. regularnego żołnierza i 300 t. milicyi podobno skutku nie wezmie, zatém bardzo wielu Officyerów nie umieszczonych będzie w komplecie nowym. Powracaiący z niewoli, rozproszeni podczas woyny, gdy upominali się o gażę, odpowiedziano, że tę odbierać zaczną, gdy Król do dzierżawy państwa spokoyney powróci. Proszący nawet o dymissyą ostrzeżonemi zostali, że wprzód stawać muszą przed sądem woyskowym, i z postępków swoich dać sprawę; ten sąd u nas ma być zwołany.

HAMBURG d. 21. Pazdziernika. Niedawno w Niemczech, Anglii, Francyi, rozgłoszono, że w Ameryce południowey znaleziona. do Europy iest przeniesiona roślina imieniem Aracacha, która ludziom rowny pożytek przynosi iak Kartofla; i powietrze Europeyskie równie z nią wytrzymać może. Niektórzy temu zaprzeczyli, przywodząc świadectwo wędrownika Humbaldt, który przed kilko laty powrócił z nowego świata, i miał powiedzieć, że takiey rośliny nie widział, i nazwiska podobnego nie słyszał. Otrzymaliśmy teraz rzetelne świadectwo od niego; powiada, że zdarzyło mu się nie raz ieść oną roślinę, która iest bardzo posilna i smaczna zowie się Aracacha, Inca Quicucha. Lecz nigdy nie miał zręczności widzenia rosnącey, a zatém opisania oney botanicznego.

COPPEŃHAGA d. 15 pazdziernika. Z Norwegii iest wiadomość że korsarze w portach tego Królestwa uzbroieni wiele statków Angielskich zabierać poczeli; to samo czynią Jutlandzcy. Ponieważ rząd nasz ostrzegł żeglarzów za granicą będących o niebezpieczeństwie Duńscy maytkowie zostawiwszy okręta kupieckie w portach przyiacielskich, powracaią do oyczyzny, chcąc przyłożyć się do iey obrony; co powinni ci nawet uczynić, którzy u narodów postronnych służbę przyieli. Los miasta naszego dotąd iest wątpliwy, nieprzyiaciel z iedney strony gotowość zdaie się czynić do ustąpienia z Zelandyi, z drugiey głosi że na zimę zostanie u nas.

Listy odebrane z Carlscrony donoszą, że Gustaw Adolf do zdrowia przychodzi; ten Monarcha uznał dostoyność Cesarza Austryackiego, i posła wysyła do Wiednia, zkąd nawzaiem do Stockholmu spodziewany iest Graf Lodron Generał Adiutant następcy tronu Lindholm, który był posyłany do Paryża, przez Marszałka Duroc otrzymał od Napoleona w podarunku pierścień bryllantowy z portretem iego. Dotąd nic pewnego nie wiemy o zawartém przymierzu między Francyą i Danią; o tém nie ma wątpliwości, że podziśdzień Bernadotte nie wkroczył do Holsztynu.

W Hamburgu stanęło 8 t. Hiszpanów; wyspę Rugen osadzili Bawarczykowie. Fregata Duńska Diana od 20 armat wyszedłszy z Algeru spotkała Angielską blizko Carthageny d. 12 września; po długiém strzelaniu statek pomyślnie zawinoł do portu Hiszpańskiego. Anglicy stratę ludzi swoich w dobywaniu stolicy naszey poniesioną znacznie zmnieyszyli; pewna iest wiadomość, że zabitych i ranionych 900 mieli. Królewicz Fryderyk d. 24 ma z Kiel ruszyć do obozów, i zbliżyć się z armią nad Belt mnieyszy, ażeby mógł korzystać z naypierwszey sposobności przeyścia do Fionii i Zelandyi.